

Redaktionelt forord

Vi har hermed fornøjelsen af at præsentere Peripeti nr. 13, der meget passende behandler temaet »Det tragiske«. På baggrund af de seneste års diskussion af tragedien og det tragiske har redaktionen fundet det interessant og nødvendigt at udgive en publikation om det tragiske. Vi har bedt forfatterne om at lægge vægt på to temaer. For det første ønskede vi at præsentere artikler, hvor forfatterne fremsatte og diskuterede forskellige filosofiske tilgange til det tragiske. For det andet ønskede vi analyser af samtidsteater og -dramatik, som gik i dialog med den tragiske genre. Det har givet anledning til syv forskningsartikler, som alle beskæftiger sig med temaet »Det tragiske«

I dette nummer belyses temaet således ud fra to overordnede perspektiver, idet vi præsenterer såvel teoretiske som analytiske forskningsartikler. I den første del af temanummeret præsenterer vi en række artikler, hvor forfatterne først og fremmest behandler emnet i et teoretisk og filosofisk perspektiv, mens anden del lægger vægt på konkrete iscenesættelser og teaterstykker som knytter an til tragedien og det tragiske. Dette temanummer demonstrerer således, at temaet, det tragiske, kan belyses ud fra mange interessante teoretiske perspektiver, og artiklerne viser samtidig, at spørgsmålet om genrens aktualitet stadig optager teoretikere og udøvende teaterkunstnere.

Første del, den teoretiske, indledes med Isak Winkel Holms artikel »Skæbnefigurer«, hvori han diskuterer tragedieskæbnen som symbolsk form hos Søren Kierkegaard. Christian Dahls artikel »Ødipus vor samtidige« sætter Christoph Menkes tragedieteorier i perspektiv, og herefter følger Jørn Erslev Andersens artikel »Den tragiske cæsur« som behandler Friedrich Hölderlins analyser af Sofokles. Den teoretiske del afsluttes af Anne Birgitte Richards »Den tragiske æstetik«, hvor hun belyser forholdet mellem følelser, krop og fællesskab med udgangspunkt i analyser af såvel klassiske tragedier som moderne fortolkninger af genren.

Anden del, den analytiske, indledes med Mia Rendix' analyse af »Angels in America«, som behandler amerikanske dramatikere Tony Kushners monumentale værk *Angels in America: Millennium Approaches and Perestrojka* fra hhv. 1992 og 1993. Herefter følger Mads Thygesens artikel »Efter Franklins drage«, hvor samtidsdramatikken betragtes gennem George Steiners teori om tragediens død. Den analytiske del afsluttes af Jacob Lunds artikel »Medlidenvækkende«, hvori han diskuterer forholdet mellem tragediedigtning og historiskrivning med udgangspunkt i en analyse af Jens Albinus' iscenesættelse af Primo Levi romanen *Hvis dette er et menneske* (Det Kongelige Teater, 2010).

Essaydelen indledes med portrættet og værket. Portrættet af scenekunstgruppen »SIGNA« er denne gang skrevet af Kim Skjoldager-Nielsen og Alette Scavenius. I »Værket: Reine Hexerei« skriver Jens Christian Lauenstein om Jürgen Gosch' iscenesættelse af *Mågen*.

Herefter følger en samtale om »Tragediens død?« mellem Birgitte Hesselaa og Steen Sidenius. Tanja Diers har skrevet »Tragedier i Berlin«, hvor hun ser nærmere på tre tragedieiscenesættelser på Volksbühne i Berlin. Og endelig har Annelis Kuhlmann skrevet et essay, »En forestilling om forstillelse«, om Lars Norén iscenesættelse af Ordet på Det Kongelige Teater.

I sin anmeldelse »Postavantgarde og postmarxisme« ser Elin Andersen nærmere på Henrik Kaare Niensens og Karen-Margrethe Simonsens antologi *Æstetik og Politik - analyser af politiske potentialer i samtidskunsten* (Klim 2008). Til slut diskuterer Erik Exe Christoffersen to bøger af Anders Fogh Jensen, nemlig *Projektsamfundet* og *Projektmennesket* (Aarhus Universitetsforlag, 2009).

God læselyst.